

În ipoteza în care instanța de trimitere va ajunge la concluzia că reglementarea națională în cauză în acțiunea principală este incompatibilă cu clauza 4 din Acordul-cadru privind munca pe fracțiune de normă anexat la Directiva 97/81, clauza 5 alineatul (1) din acesta va trebui interpretată în sensul că se opune de asemenea unei astfel de reglementări.

(¹) JO C 282, 24.9.2011.

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Court of Session (Scotland), Edinburgh (Regatul Unit) la 30 ianuarie 2012 — Andrius Kulikauskas/Macduff Shellfish Limited, Duncan Watt

(Cauza C-44/12)

(2012/C 109/10)

Limba de procedură: engleza

Instanța de trimitere

Court of Session (Scotland), Edinburgh

Părțile din acțiunea principală

Recurrent: Andrius Kulikauskas

Intimați: Macduff Shellfish Limited, Duncan Watt

Întrebările preliminare

1. În sensul Directivei 2006/54/CE (¹), faptul de a trata o persoană („A”) mai puțin favorabil ca urmare a stării de graviditate a unei femei („B”) constituie o discriminare nelegală?
2. În sensul Directivei 2006/54/CE, faptul de a trata o persoană („A”) mai puțin favorabil ca urmare a stării de graviditate a unei femei („B”) care este i) partenera sa sau ii) îi este asociată din alte considerente constituie o discriminare nelegală?

(¹) Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă (reformă) (JO L 204, 26.7.2006, Ediție specială, 05 vol. 08, p. 262 — 275).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Cour de travail de Bruxelles (Belgia) la 30 ianuarie 2012 — Onafts — Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés/Radia Hadj Ahmed

(Cauza C-45/12)

(2012/C 109/11)

Limba de procedură: franceza

Instanța de trimitere

Cour de travail de Bruxelles

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Onafts — Office national d’allocations familiales pour travailleurs salariés

Pârâtă: Radia Hadj Ahmed

Întrebările preliminare

1. În circumstanțele în care o resortisantă a unui stat terț (în speță, cetățean algerian) a obținut, cu mai puțin de 5 ani înainte, un permis de ședere într-un stat membru (în speță, în Belgia) pentru a se alătura, în afara unei căsătorii sau a unui parteneriat înregistrat, unui cetățean al unui alt stat membru (în speță, un cetățean francez), cu care are un copil (cetățean francez), această resortisantă intră în domeniul de aplicare personal al Regulamentului nr. 1408/71 (¹) ca membru de familie al unui lucrător resortisant al unui stat membru, pentru acordarea, în calitate de beneficiar, a prestațiilor familiale garantate în beneficiul unui alt copil resortisant al unei țări terțe (în speță, cetățean algerian), în condițiile în care coabitarea sa cu tatăl copilului cu cetățenie franceză a încetat între timp?
2. În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, în circumstanțele prevăzute la prima întrebare, și dată fiind prezența în gospodăria sa a unui copil cu cetățenie franceză, această resortisantă a unui stat terț sau copilul acesteia, resortisant al unui stat terț, intră în domeniul de aplicare personal al Regulamentului nr. 1408/71 ca membru de familie al unui lucrător resortisant al unui stat membru, pentru acordarea prestațiilor familiale garantate către copilul cu cetățenie algeriană?
3. În cazul unui răspuns negativ la întrebările anterioare, în circumstanțele prevăzute la prima întrebare, această resortisantă a unui stat terț beneficiază, în temeiul articolului 13 alineatul (2) și al articolului 14 din Directiva 2004/38 (?), coroborate cu articolul 12 CE (în prezent articolul 18 din TFUE), de același tratament juridic precum cetățenii, atât timp cât dreptul de ședere nu i-a fost retras, astfel încât este exclus ca statul belgian să îi impună o condiție privind durata șederii pentru acordarea unor prestații familiale garantate, dat fiind că această condiție nu este impusă beneficiarilor naționali?
4. În cazul unui răspuns negativ la întrebările anterioare, în circumstanțele prevăzute la prima întrebare, și în calitate de mamă a unui cetățean al Uniunii Europene, această resortisantă a unui stat terț beneficiază, în temeiul articolelor 20 și 21 din Carta drepturilor fundamentale a UE, de principiul egalității de tratament, astfel încât este exclus ca statul belgian să îi impună o condiție privind durata șederii

pentru acordarea unor prestații familiale garantate unui alt copil al său, resortisant al unei țări terțe, dat fiind că această condiție privind durata șederii nu este necesară pentru un copil care este cetățean al Uniunii Europene?

- (¹) Regulamentul (CEE) nr. 1408/71 din 14 iunie 1971 al Consiliului privind aplicarea regimurilor de securitate socială în raport cu lucrătorii salariați, cu lucrătorii care desfășoară activități independente și cu membrii familiilor acestora care se deplasează în cadrul Comunității (JO L 149, p. 2, Ediție specială, 05/vol. 1, p. 26).
- (²) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Ankenævnet for Uddannelsesstøtten (Danemarca) la 26 ianuarie 2012 — LN

(Cauza C-46/12)

(2012/C 109/12)

Limba de procedură: daneza

Instanța de trimitere

Ankenævnet for Uddannelsesstøtten

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: LN

Întrebarea preliminară

Articolul 7 alineatul (1) litera (c) din Directiva 2004/38/CE (¹), coroborat cu articolul 24 alineatul (2) din directiva menționată, trebuie interpretat în sensul că, atunci când un stat membru apreciază dacă o persoană trebuie considerată lucrător care beneficiază de ajutor pentru studii, acest stat (statul membru gazdă) poate lua în considerare faptul că persoana a intrat pe teritoriul său cu scopul principal de a urma studii și poate concluziona că nu este obligat să acorde persoanei respective ajutor pentru studii [a se vedea articolul 24 alineatul (2) din Directiva privind dreptul de ședere, menționat mai sus]?

- (¹) Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE (JO L 158, p. 77, Ediție specială, 05/vol. 7, p. 56).

Cerere de pronunțare a unei hotărâri preliminare introdusă de Vrchní soud v Praze (Republica Cehă) la 7 februarie 2012 — Marián Baláz

(Cauza C-60/12)

(2012/C 109/13)

Limba de procedură: ceha

Instanța de trimitere

Vrchní soud v Praze (Republica Cehă)

Părțile din acțiunea principală

Reclamant: Marián Baláz

Întrebările preliminare

1. Noțiunea „instanță judecătorească cu competență specială în materie penală” utilizată la articolul 1 litera (a) punctul (iii) din Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (¹) (denumită în continuare „decizia-cadru”) trebuie interpretată în sensul că reprezintă o noțiune autonomă de drept al Uniunii Europene?
 2. (a) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, care sunt criteriile de definire generale pe care trebuie să le îndeplinească o instanță națională care are competența de a soluționa, la inițiativa persoanei vizate, cauza acesteia cu privire la o decizie emisă de o autoritate, alta decât o instanță judecătorească (o autoritate administrativă), pentru a fi considerată o „instanță judecătorească cu competență specială în materie penală” în sensul articolului 1 litera (a) punctul (iii) din decizia cadru?
 - (b) Unabhängiger Verwaltungssenat austriac (cameră administrativă independentă) poate fi considerată „instanță judecătorească cu competență specială în materie penală” în sensul articolului 1 litera (a) punctul (iii) din decizia-cadru?
 - (c) În cazul unui răspuns negativ la prima întrebare, autoritatea competentă a statului de executare trebuie să interpreteze noțiunea „instanță judecătorească cu competență specială în materie penală” în sensul articolului 1 litera (a) punctul (iii) din decizia-cadru în temeiul legii statului a cărui autoritate a emis o decizie în sensul articolului 1 litera (a) punctul (iii) din decizia-cadru sau în temeiul legii statului care decide cu privire la recunoașterea și executarea unei astfel de decizii?
 3. „Posibilitatea judecării cauzei sale” de către „o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală” prevăzută la articolul 1 litera (a) punctul (iii) din decizia-cadru se menține chiar dacă persoana în cauză nu are posibilitatea judecării cauzei sale în mod direct de către „o instanță judecătorească cu competență specială în materie penală”, ci trebuie să conteste mai întâi decizia unei autorități, alta decât o instanță judecătorească (o autoritate administrativă), formularea acestei contestații având drept consecință lipsirea de efecte a deciziei adoptate de autoritatea respectivă și inițierea unei proceduri ordinare în fața aceleiași autorități, și numai decizia adoptată în cadrul acestei proceduri ordinare poate fi atacată în fața unei „instanțe judecătorești cu competență specială în materie penală”?